

Öpücük Tutkusu

– AliKemal · 10 Ağustos 2015

Mehmet, ona Sarıkız diyordu. Sarı, uzun lüleli saçları vardı da ondan... Tam da evlerinin karşısındaki bir evde oturuyordu. Mahalle kızlarıyla birlikte, mahalle camiinin imamından kuran okumayı öğrenmeye giderken görüyordu onu hep.

Zamanla o da Mehmet'i görmüş, beğenmiş olmalı ki, arkadaşlık teklifi yaptığında hemen kabul etmişti; fakat bu arkadaşlıkları esnasında ne bir pastanede buluşmaya yanaşıyordu, ne de bir sinemaya gidip film seyretmeye. Bütün görüşmeleri, camiyle sokakları arasındaki beş yüz metrelik mesafedeki buluşmalarından ibaretti. O mesafede hemen birkaç dakikalığına elinden tutmaktan başka cinselliği çağrıştıracak hiçbir temasları olmuyordu. Sarıkız bundan daha fazlasına yanaşmıyordu da ondan. Bazen, bir kiraza benzeyen dudaklarından küçük bir öpücük vermesi için dakikalarca yalvarıyordu. O yalvarmayla, yakarmayla kimden, ne istese, nah diye verirdi ya, bu inadından bir öpücüğü bile vermiyordu işte. Belki ikna ederim diye düşünerek, artık işi iyice azıttıp, evlenme bile teklif etmişti. "Nasıl olsa evleneceğiz, ver bir öpücük!"

"I-ih!... "

"Keçi inadı vardır, bilirim, ama macır inadı diye bir şey var mıdır, bilmiyorum."

Bu muhacir kızı müthiş inatçı çıkmıştı işte...

Mehmet, kesin kararını vermişti: Evlenecekti onunla ve zifaf gecelerinde o dudaklarını doya doya bir öpecek, sonra da hemen boşanma davası açacaktı. Hem vallahi, hem billahi, yapacaktı bunu! Ya evlenerek öpecekti, ya da güzellikle öpecekti...

Evlenip de başını yakmadan önce deneyebileceği bir başka fırsat çıkmıştı karşısına.

Annesiyle babası, acil bir iş için (bir ihtimal cenaze için) köylerine gitmişlerdi. Kur'an kursu aksamasın diye Sarıkız'ı götürmeyerek evde yalnız bırakmışlardı. Ertesi günü sabah erkenden dönecekleri için kızı bir geceliğine yalnız bırakmakta bir sakınca görmemişlerdi.

Bir öpücük kopartamamışlığın hırsıyla mı, yoksa içtiği birkaç biranın hafif çakır keyfiyle mi, her neden ise, gece, saat on bir civarında, yüksek duvarından aşarak Sarıkız'ın evinin bahçesine geçmişti. Niyeti, bir hırsız sessizliğiyle kızın yatak odasına girmek ve uyuyan kızın dudaklarına bir öpücük kondurmak.

Uyanır da yaygaraya kalkışır da, nasıl olsa evlenmek üzere olduklarına ikna ederek yaygara yapmasını önleyebilirdi. Bu planın kötü bir plan olduğunu kat'iyen düşünmüyordu, kafasının o andaki çalışma yeterliğine göre, arzu ettiği öpücüğe kavuşturacağı için de özellikle mükemmel bir plandı. Evin ışıkları tamamen kapalıydı ve Sarıkız, hiç kuşku yok ki, derin bir uykudaydı. Aynen planladığı gibi, açık bulduğu bir pencereden bir hırsız sessizliğinde evin içine girdi. En soldaki odanın Sarıkız'ın odası olduğunu biliyordu, sessizce onun odası önüne vardı.

Sarıkız, evde kendisinden başka kimse olmadığını güvencesiyle, ya da dışarıdan bir ses olursa daha rahat duyabilmek kaygısıyla odasının kapısını açık bırakmıştı. Soluk bile almaya çekinerek, kapının kenarına sinip içeriye baktı.

O da ne?

Gördükleri inanılacak gibi değildi.

Evet...

Sarı kız, loş karanlık içinde, yatakta değil, bir koltuk üstündeydi ve perdeleri açık penceresinden içeri vuran sokak lambasının ışığı altında, yanlamasına oturmuş, yüzü pencereye dönük olarak mastürbasyon yapıyordu!

Mehmet, arkasında kaldığı için görünmesi imkânsızdı, o nedenle başını iyice uzatıp, onu daha rahat görmeye çalıştı.

Kız, koltuğa oturmuş, bacaklarını pufun üstüne uzatarak iyice yayılmıştı. Elleriyle boynunu, yanaklarını okşuyor; parmaklarının ucunu dudaklarının üstünde gezdiriyordu. Kız, iki dudağını biriyle öpüşürmüşçesine açıp kapatmaya başladığında Mehmet, “garantisi var, benimle öpüştüğünü kuruyor şu anda,” diye düşündü. “Hayalimi kuracağına, gerçeği var burada be kızım!”

Kız, sol elini usulca aşağı doğru kaydırdı, gömleğinin yaka aralığından içeri soktu. Parmaklarını sutyenin üstünde dolaştırmaya başladığında hareketlerinin ilikli gömlek düğmeleri yüzünden kısıtlandığını fark ederek elini çıkarttı, sabırsız bir hızla gömleğin düğmelerini çözdü. Bu defa sağ eliyle sutyenin sol parçasını okşamaya başladı. Elinin altındaki sutyenin içinde sol memesinin değil, kalbinin durduğunu sandı: Dan, dan, dan... Sutyeni sıyırdı aldı kalbinin üstünden, avuçladı kalbini... Kalbinin sutyenin içinde değil de, memesinin içinde attığını hissetmeye başladı. Okşadı usul usul, ucu dirilip taş gibi oldu memenin, okşadıkça sızlamaya başladı. Kalbinin atışları okşadığı yerden çıkıp bütün vücudunu sardı.

Sol eli çoktan beri tenini okşayarak aşağılarda dolaşmaktaydı. Sağ elinin altındaki kalp atışları, adeta zonklayarak aşağılarda, bacaklarının arasında atmaya başlamıştı.

Sol eliyle küçük, nemli tüylerin arasında tam da o zonklamanın merkezine dokundu, parmağıyla temas eden küçücük, ama hassas mı hassas bir noktada küçücük ve hassas mı hassas helezonlar çizerek kendinden geçti. Bütün vücudu, vücudundaki tüm kasları kas katı kesilerek uzamışlar, gerilmişlerdi. Gözlerini sıkı sıkıya yummuştu ve küçük helezonların hızı arttıkça kaslarındaki gerilim de artıyordu... Dayanacak gücü kalmadı Mehmet’in, kapıdan bir hayalet gibi içeri süzülerek, gitti, üstüne eğilerek dudaklarını ağızına doldurdu kızın.

Kız, bir an, öyle bir karşılık verdi ki, onun dudaklarını adeta kemirerek öptü, öptü...

Bu, belki birkaç saniye süren öpüşmeden hemen sonra, birden ciğerlerinden bir korku çığlığı kopup, pencere camlarını zangırdattı.

“Ay!...”

Mehmet, eliyle onun ağızını öyle bir kapattı ki, değil sesinin duyulması, nefes alması bile mümkün değildi.

“Bağırma! Benim...Mehmet... Seni çok özlediğim için girdim içeri... Dayanamadım... Bağırma lütfen... Duyan olursa... gelen olursa... seni bu halde gören olursa... Lütfen bağırma... Bağırma lütfen... Sus... Sakın bağırıp rezil etme kendini.... Bırak utanmayı... Sen benim karım olacaksın, unuttun mu? Evleneceğiz... Evleneceğiz değil mi... Sen ve ben, birlikte... Bu şehveti binlerce defa yaşayacağız... Değil mi...”

Dönüp dolaşp aynı şeyleri söyleyerek, bağırması için onu ikna etmeye çabalıyordu. En sonunda

direnmeyi bırakarak sakinleştğini fark ettiğinde, ağzından çekti elini... Hiçbir direnç göstermediğini görerek bir an sevindi, ama hemen arkasından da müthiş bir korkuya kapıldı.

Sarıkız bayılmıştı.

Mehmet, ayılması için kızı sarsmaya, tokatlamaya başladı.

Ayılmıyordu.

Mehmet'in korkusu had safhadaydı.

Bileğini tutarak nabzını almaya çalıştı kızın, ama nabız nasıl alınır bilmiyordu ki! Hiçbir şey anlayamadı.

Ölmüş müydü yoksa?

Kendi kendine lanetler okuyarak, oradan kaçmaya karar verdi.

Mehmet, korkuyla, "Ölmüşse, mahvoldum demektir..." diye düşündü. Bir yandan da kendini teselli edecek düşünceler geliştirmiyordu: "... ama, kimse görmedi beni buraya girerken, sessizce geldim, sessizce giderim ve ölmüşse bile yakalanmam."

Toparlandı, kızın açtıktaki göğüslerine ve iki bacağı arasına gıptaıyla son bir kez baktı.

"Çıkıp gitmeden önce üzerine çıksam ve tatmin olsam! Öyle gitsem!" Aman Allah'ım! Neler düşünüyordu böyle? Kendisine sonsuz bir nefret duyarak girdiği gibi çıktı, gitti...

Sabaha kadar bir damla uyku uyuyamadı. Odasının içerisinde sürekli dönüyor, çıldırmamak için iradesine hakim olmaya çalışıyordu. Tek yol, kızın annesi ile babası geldikten sonra neler olacağını görmektir.

Sigara üstüne sigara içerek sabahı bulduğunda, kızın annesi ile babası geldiler ve sokak kapısı yanındaki zile uzun uzun bastılar. Az sonra sokak kapısı açıldı.

Kapıyı açan, üstünde pijamalarıyla Sarıkız'dı.

Mehmet, derin bir nefes aldı.

Çok rahatlamıştı, cami çıkışında hemen yanına koştu kızın.

Kız, Mehmet'i görür görmez üstüne saldırmaya başladı:

"Manyak sapık! Gizlice evimize girip, az kalsın beni öldürüyordun! Beni öldüm diye bırakıp kaçmaya utanmadın mı, ahlaksız!... Sakın bir daha görünme gözüme, yoksa mahvederim seni!..."

Bir kızın bu kadar öfkeli olabilmesi korkutucuydu.

"Günlerce bir öpücük için yalvartıp durdun. N'apsaydım yani, seni öpebilmek için... Bayıldığında daha ileri gitmediğime dua et!"

İsteddiği öpücüğü almıştı ya, gerisi önemli değildi. Sinirli, "canın cehenneme; senden başka kız mı yok etrafta! Elimi sallasam, ellisi!" diye söylenerek kızın yanından uzaklaştı.*